

DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od
9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie 1 złp.
miesięcznie 35 gr.

Ogłoszenia (wyłącznie poza teksty):
wiersz petitowy dwuspaltowy lub jego
miejsce 15 groszy.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do
Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 20 groszy.

Nr. 15.

Lublin, dnia 28-go Czerwca 1924 roku.

Rok IV.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Awansowani: W Wydziale Opieki Społecznej, buchalter Bazyli Gindifer—do IV grupy uposażenia, od dnia 1 lipca 1924 r.

Zwolnieni: W Wydziale Budownictwa, kancelistka Marja Zbroina, od dnia 1 czerwca r. b., na własną prośbę.

Przeniesieni: Maszynistka Wydziału Gospodarczego Czesław Karwacka—do Wydziału Budownictwa, na kancelistkę od dnia 1 lipca r. b., z uposażeniem dotychczasowym.

Zarządzenie Nr. 88.

Podaję do wiadomości terminy urlopów członków Magistratu w sezonie letnim r. b.

Wice-Prezydenci:

Stanisław Dylewski od 1/VIII do 29/VIII wł., zastępstwo sprawuje p. Kubecki.

Ignacy Kubecki od 1/VII do 29/VII wł., zastępstwo sprawuje p. Dylewski.

Ławnicy:

Roman Ślaski od 16/VII do 12/VII wł., zastępstwo sprawuje p. Kantor.

Władysław Skurzyński od 16/VI do 14/VII wł., zastępstwo sprawuje p. Kantor.

Stefan Choma od 1/VII do 28/VII wł., zastępstwo sprawuje p. Czarnecki.

A. M. Kantor od 1/VIII do 28/VIII wł., zastępstwo sprawuje p. Skurzyński.

Jan Czarnecki od 16/VI do 14/VIII wł., zastępstwo sprawuje p. Choma.

Lublin, d. 12 czerwca 1924 r.

Prezydent m. Lublina. *C. Szczepański.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 16 czerwca, uchwalono:

Wobec wykazanej przez komisję lokalną przy Inspektoracie Pracy niżki kosztów utrzymania rodzin pracowników w m-cu maju w stosunku do m-ca kwietnia o 8,79%, płać dla robotników miejskich oraz dodatki ro-

dzinne dla tychże na m. czerwiec r. b.,
zniżyć o 8,79%.

Posiedzenie 18 czerwca, uchwalono:

Ceny numerów w hotelach, pensjonatach i pokojach unieblowanych i noclegowych dla oficerów i urzędników państwowych i komunalnych instytucji Lubelskich, którzy, z braku mieszkań w Lublinie, muszą mieszkać w hotelach i t. p. zakładach, obniżyć na 30% w stosunku do cen normalnych, obowiązujących w tych zakładach.

Zniżyć stosować od 1 czerwca r. b.

Z obrad Rady Miejskiej.

Posiedzenie z dnia 6/V 1924 r.

I. W uzupełnieniu uchwały z dnia 28/XI r. ub. w przedmiocie poboru miejskiego podatku od spadków i darowizn, Rada Miejska uchwala statut powyższego podatku podany w załączeniu.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi.

S T A T U T

miejskiego podatku od spadków i darowizn.

1.

Na zasadzie art. 16 Ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r., ogłoszonej w Dz. U. R. P. Nr. 94 z dnia 26 września 1923 r. poz. 747 pobierany będzie na rzecz m. Lublina podatek od spadków i darowizn,

2.

Przedmiot opodatkowania stanowią przedmioty spadków i darowizn, położone na obszarze m. Lublina.

3.

Miejski podatek od spadków i darowizn wynosi 10% państwowego podatku od spadków i darowizn, przypadającego na odnośne przedmioty spadku lub darowizny.

4.

Spadkobiercy i obdarowani mają wpłacić do kasy Miejskiej od przedmiotów spadku lub darowizny sumę, równającą się 10% podatku państwowego od spadku lub darowizny w ter-

minie miesięcznym od dnia doręczenia nakazu płatniczego przez Magistrat m. Lublina.

5.

Jeżeli przedmioty spadkowe, względnie darowane, znajdują się w obrębie m. Lublina i innego, względnie innych związków komunalnych, to m. Lublin i ten, względnie te związki komunalne pobiorą miejski podatek od spadku lub darowizny w takiej części, jaka odpowiada stosunkowi czystej wartości przedmiotów, znajdujących się w obrębie danego związku komunalnego, do całej podstawy wymiaru.

6.

Rozdział podatku miejskiego od spadków i darowizn pomiędzy poszczególne związki komunalne, o których mowa w poprzednim paragrafie, będzie regulowany według następujących zasad:

a) majątek ruchomy, otrzymany w drodze spadku (darowizny) uważa się jako położony w miejscu zamieszkania spadkodawcy (darującego); o ile zaś miejsce to znajduje się poza granicami Państwa w miejscu siedziby władzy, wymierzającej państwowy podatek od (spadku) darowizny;

b) długi, z wyjątkiem długów, zabezpieczonych na nieruchomości, uważa się jako ciężące na wszystkich przedmiotach spadkowych w stosunku do ich wartości.

7.

1) Odrębne odwołania przeciwko wymiarowi dodatków do podatków państwowych są dopuszczalne tylko w razie zaprzeczenia prawa związku komunalnego do pobierania dodatków wogóle lub według stopy, określonej w orzeczeniu wymiarowem. Do takich odwołań stosuje się odpowiednio postanowienie, zawarte w art. 48 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 z dnia 26/IX—23 r. poz. 747/

2) Poza wypadkiem, wspomnianym w ust. 1, odwołania przeciwko wymiarowi dodatków do podatków powinny być wnoszone łącznie z reklamacjami,

skargami lub odwołaniami przeciwko wyniarom podatków państwowych.

8.

Podwyższenie, зниżenie, uchylenie, odpisanie, odroczenie zapłaty lub zwrot podatku państwowego pociąga za sobą z mocy samego prawa odpowiednie podwyższenie, зниżenie, uchylenie, odpisanie, odroczenie, zapłatę lub zwrot dodatku komunalnego.

9.

Nieuiszczony w terminie, wskazanym w nakazie płatniczym, podatek od spadków i darowizn, Magistrat ściągając w myśl art. 55 Ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych wraz z kosztami egzekucyjnymi i 0/0% zwłoki w drodze administracyjnej do której stosuje się odpowiednio przepisy o egzekucji podatków i opłat państwowych.

10.

Podatek od spadków i darowizn na rzecz m. Lublina obowiązuje od dnia 1/XII—1923 r., zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dn. 28 listopada 1923 r.“.

II. Rada Miejska uchwala wykupić przymusowo nieruchomości, należące do Wadji-Lejby Szejnbruna, Józefa Brafmana i Jakóba i Bajli-Chany Brafman i do wszystkich innych nabywców gruntów przestrzeni około morgów 117, mające obecnie urządzonej hipotekę przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, w księgach hipotecznych, „Tatary Łąki Nr. 35, 40 i 45“ oraz Lublin Nr. 987, a to celem uzyskania możności dalszego kontynuowania budowy arterji komunikacyjnych, którą to budowę z polecenia i z pożyczek Minjsterstwa Robót Publicznych prowadzi miasto już od r. 1919. Zarazem Rada Miejska stwierdza, że pomienione tereny tak pod względem technicznym, jak i sanitarnym nie nadają się do zabudowania, winny przeto być uzdrowione przez przeprowadzenie odpowiednich robót meljoracyjnych, a następnie zużytkowane na rozmieszczenie urządzeń publicznych o charakterze zdrowotnym jak parki, boiska, place sportowe.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi“.

III. Rada Miejska uchwala pobrać od właścicieli nieruchomości za 1924 rok opłaty za wycier kominów od pieca 80 gr., od kuchni 1 zł. 50 gr., i od pieca piekarskiego 3 zł. rocznie w dwóch równych ratach, płatnych dnia 1/VII i 1/XI r. b.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi“.

IV. „Na pokrycie kosztów wywozu śmieci z domów i ulic przez Miejski Tabor Gospodarczy w 1924 roku w sumie 28,900 złotych, Rada Miejska uchwala pobrać od właścicieli nieruchomości, korzystających ze świadczeń taboru tytułem opłat za wywóz śmieci:

I. a) z domów do 20 mieszkańców pobrać 6 złotych rocznie;

b) z domów od 21 do 50 mieszkańców pobrać 18 złotych rocznie;

c) z domów od 51 do 100 mieszkańców pobrać 36 złotych rocznie;

d) z domów od 101 do 200 mieszkańców pobrać 72 złotych rocznie;

e) z domów powyżej 201 mieszkańców pobrać 108 złotych rocznie.

II. Z nieruchomości, zajętych na instytucje państwowe pobrać po 2 złote od 1 mtr. bieżącego frontu.

III. Z pustych placów pobrać po 1 zł. od 1-go metra bieżącego frontu.

IV. Opłaty pobrać w dwóch równych ratach dn. 1/VII i 1/XI r. b.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi“.

V. „Rada Miejska uchwala pobór podatku od lokali za 1924 rok według stawek, wyszczególnionych w następującej tabeli:

Rozmiar lokalu.	Stawki.	
	w śródm. na przedm.	
1-izbowy	4 zł.	2 zł.
1 pokój z kuchnią i		
1 pokój bez kuchni	6 zł.	3 zł.
2 pokoje z kuchnią .	15 zł.	6 zł.
3 „ „ .	30	—
4 „ „ .	40	—
5 „ „ .	60	—
6 „ „ .	100	—

ponad 6 pokoi za każdy pokój następny 10 złotych polskich.

Od lokali, zajętych przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe 20%, a od lokali, zajętych przez banki i T-wa Kredytowe—50% od komornego z 1914 roku lub wartości czynszowej lokalu, przeliczonego w/g relacji 1 rb. = 2 złp. 66 gr.

Podatek od lokali winien być wpłacony do Kasy Miejskiej w 2-ch ratach, połowa w dniu 1-go lipca i połowa 1 października r. b.

VI. Rada Miejska uchwala przyjąć do zatwierdzającej wiadomości załączony statut podatku od psów, uzupełniony poprawkami, zastrzeżeniami w reskrypcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3/IV r. b. Nr. S. M. 1438“.

STATUT

o podatku miejskim od psów na rzecz m. Lublina.

Na zasadzie art. 20 Ustawy z dn. 11/VIII, 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747) wprowadza się podatek od psów na rzecz miasta Lublina.

1.

Każdy właściciel psa obowiązany jest do opłacenia podatku komunalnego za rok kalendarzowy w wysokości:

a) od psa pokojowego i myśliwskiego zł. 5.

b) od każdego innego psa koszt wydanego znaczka.

Podatek corocznie winien być opłacony do dnia 1-go kwietnia. Przy uiszczeniu podatku Kasa Miejska wydaje, niezależnie od pokwitowania, metalowy znaczek, w który należy zaopatrzyć psa przez przymocowanie do obroży.

2.

Od podatku wolne są:

1) szczenięta do dwóch tygodni wieku, 2) psy policyjne i służące dla celów wojskowych, 3) jeden pies łączuchowy w gospodarstwie, utrzymywany wyłącznie do pilnowania obejścia, pozostający cały dzień na uwięzi,

4) psy utrzymywane przez instytucje państwowe lub samorządowe, 5) psy pasterskie (owczarskie), 6) psy należące do przejezdnych, przebywających w obrębie miasta nie dłużej, jak 30 dni, 7) psy używane do przewożenia lub dozoru towarów w handlu lub przemyśle, trzymane po wykonaniu pracy na uwięzi, 8) psy stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie handlowym, zajmującym się sprzedażą psów, 9) psy tresowane, utrzymywane przez zawodowych artystów dla wykonywania ich zawodu, 10) psy należące do uwierzytelnionych posłów i konsulów, 11) psy, służące ociemniałym za przewodników.

3.

Wymiar i pobór podatku dokonywany będzie, zgodnie z postanowieniami, zawartymi w ar. 43 pkt. 1, 44, 46, 47, 48, p. 12, 3, 4-b i 5, 54 pkt. 1, 55 pkt. 1, 2, 4, Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94/23 r.).

Podatek należy się za cały rok od chwili nabycia psa i nie będzie stosowana żadna ulga w wypadku zguby, sprzedaży lub pozbycia się psa.

4.

Podatek nieuiszczony w terminie ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według przepisów Ustawy z dn. 9/III, 1923 r. Dz. U. Nr. 31 poz. 189 (i odsetek za zwłokę w wysokości 20% miesięcznie) par. 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26/I 24. roku (Dz. U. Nr. 14 poz. 134).

5.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 Ustawy z dnia 11/VIII, 23 r. (Dz. U. Nr. 94 poz. 747).

6.

Wydanie Przepisów Wykonawczych i wykonanie niniejszego statutu powierza się Magistratowi.

7.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w drodze urzędowej po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą i z dniem tym traci moc obowiązującą dotychczasowy statut podatku od psów“.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański*.

Szef Wydziału: (—) *L. Radliński*.

Rozporządzenia rządowe.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 kwietnia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zwrotu kosztów z tytułu świadczeń na opiekę społeczną, przewidzianych ustawą z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej.

Na podstawie art. 24 ustawy z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 726) zarządza się w wykonaniu ustępu ostatniego art. 4, art. 5, art. 10, art. 12 i 14 tejże ustawy co następuje:

§ 1. Gminy wiejskie i miejskie zobowiązane są od dnia 21 marca 1924 r. do zwrotu kosztów opieki tymczasowej z zachowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Gmina, zobowiązana do okazania opieki tymczasowej, może żądać zwrotu kosztów, poniesionych na sprawowanie opieki od gminy, zobowiązanej do okazania opieki trwałej, jeżeli po przeprowadzeniu dochodzenia stwierdzi:

a) że na terenie gminy opieki tymczasowej няма osób fizycznych lub prawnych, zobowiązanych z tytułu ustaw cywilnych, lub innych tytułów prawnych do zaspakajania niezbędnych potrzeb osoby wspieranej, albo też, że nie jest wogó-

le wiadomem o istnieniu takich osób,

b) że osoby fizyczne i prawne, wymienione w punkcie a) zwrotu kosztów opieki odmówiły.

§ 3. W każdym wypadku, kiedy wspierana osoba posiada osoby fizyczne lub prawne, zobowiązane z tytułu ustaw cywilnych lub innych tytułów prawnych do zaspakajania jej niezbędnych potrzeb, gmina sprawująca opiekę tymczasową, żądając zwrotu kosztów, poniesionych na sprawowanie opieki od gminy, zobowiązanej do okazania opieki trwałej, winna jest podać wszystkie znane, jej dane dotyczące tych ostatnich osób, w szczególności imiona ich, nazwiska, bądź nazwę osoby prawnej oraz ich adresy, oraz winna szczegółowo podać wszystkie te okoliczności, które spowodowały konieczność udzielenia opieki.

§ 4. Gmina, zobowiązana do okazania opieki tymczasowej, winna jest rozpocząć dochodzenie w sprawie ustalenia gminy, zobowiązanej do okazania opieki trwałej w terminie miesięcznym, poczynając od dnia powstania tytułu do roszczenia o zwrot poniesionego wydatku. Gmina, zobowiązana do okazania opieki trwałej, do której zwrócono się z roszczeniem o zwrot wydatków, lub do której zwrócono się z żądaniem wyjaśnień, dotyczących osób, nad którymi roztoczono opiekę, winna roszczenie rozpatrzyć bądź też udzielić wyjaśnień na piśmie w terminie miesięcznym.

§ 5. Przy ustaleniu wysokości roszczenia za okazaną opiekę zakładową koszt dzienny opieki, podlegający zwrotowi, nie może przekraczać przeciętnego kosztu utrzymania w zakładzie.

Przeciętny koszt dzienny utrzymania w zakładzie, brany za podstawę obliczeń, obejmuje wydatki na pożywienie, światło, opał i pranie w zakładzie, na administrację zakładu, na opiekę lekarską i pomoce wychowawczo-szkolne.

Najwyższy koszt dziennego utrzymania, podlegający zwrotowi, nie może z mocy niniejszego rozporządzenia przewyższać stawki, której wysokość ustalać będzie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Wszystkie wydatki, poniesione na okazanie niezbędnej pomocy poza-zakładowej lub w związku z opieką zakładową, ale nie objęte sumą kosztów dziennego utrzymania, obliczoną stosownie do postanowień § 5 niniejszego rozporządzenia, podlegają zwrotowi na zasadzie przedstawionych dowodów, stwierdzających poniesienie wydatku.

§ 7. Wysokość sumy, podlegająca zwrotowi z tytułu zwrotu kosztów poniesionych na okazanie opieki, w żadnym wypadku nie może przewyższać rzeczywistych i koniecznych kosztów poniesionych przez gminę.

§ 8. Prawo żądania od gmin, zobowiązanych do okazania opieki trwałej, oraz od osób fizycznych i prawnych, zobowiązanych do opieki w myśl ustaw cywilnych bądź innych tytułów prawnych, nie wymienionych w ustawie z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej zwrotu kosztów, poniesionych na sprawowanie opieki zakładowej, przysługuje również Państwu oraz powiatom i wojewódzkim związkom komunalnym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej *G. Simon*

Minister spraw Wewnętrznych
Z. Hübner

(Dz. Ust. Nr. 38, 24.)

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1924 r.

w przedmiocie ustalenia wynagrodzenia za wypełnienie karty statystyczne, dotyczące ruchu naturalnego ludności.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 roku o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 1920 r. w sprawie organizacji statystyki ruchu naturalnego ludności (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 710) otrzymuje brzmienie następujące: „Za każdą kartkę statystyczną, wypełnioną prawidłowo według załączonych wzorów (załącznik A, B, C, D i E) urzędnik stanu cywilnego otrzymuje tytułem zwrotu wydatków na materiały piśmienne 3 grosze. Kart statystycznych dostarcza Główny Urząd Statystyczny. Suma należna będzie po upływie każdego roku przekazywana urzędnikom stanu cywilnego przez Główny Urząd Statystyczny.

Opłaty pocztowe związane z korespondencją urzędników stanu cywilnego z Głównym Urzędem Statystycznym pokrywane będą z budżetu tegoż Urzędu”

§ 2. Wynagrodzenie oznaczone w § 1 niniejszego rozporządzenia odnosi się również do kart statystycznych, dotyczących roku 1923, o ile wynagrodzenie nie zostało już uiszczone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(Dz. ust. № 48 1924)

Z. Hübner